

Mendelssohn-kamarazenekar

A kamarazenekar próbájába voltunk hivatalosak a Hangvillába. Kováts Péter karmester úr bemutatta a zenekar csoportjait, illetve hogy hogyan szólnak együtt es külön-külön. Hallhattuk Janacek krajcár szonátáját és Tolsztoj novellájának történetét is. Külső és belső szemlélőként is megfigyelhettük munkájukat (a zenészek között ülhattunk). Különböző dallamokat kellett felismernünk az egyes szólamok játékában. Ezek után azt hiszem mindannyiunknak megjött a kedve egy kis zenéléshez. Sok sikert kívánunk a koncertekhez a zenekarnak.

Lackó Dezső Múzeum

Témanapunk programjaként 2016. 03. 22.-én a Lackó Dezső Múzeum látogatói és csodálhatói lehettünk néhány órára. Hihetetlen élményben részesülhettem. Személyesen először vehettem részt a Lackó Dezső Múzeum tárlatának, épületének és rejtelmeinek felderítésében.

Sokak szerint az első benyomás a legfontosabb egy új közeg, személy, vagy dolog megismerésében. Én sem vagyok ezzel másképp. Az intézmény nekem sem okozott csalódást és szerintem rengetegen állnak hozzá ehhez a dologhoz hasonlóan. Elsőként egy előadást hallgathattunk a múzeumokról, Veszprém múzeumairól, egy múzeum lényegéről és fontosságáról. Gondolták volna, hogy az intézmény nem csupán egy épületből áll, hanem a megye rengeteg kiállítóhelyével is kapcsolatban van? Veszprémen belül akár a Várkapuban is megtekinthető a múzeumban található ereklyék és értékek sokasága. Utolsó napirendi pontunkként volt szerencsénk megtekinteni a Weöres Sándor kiállítást is, melynek segítségével mi is költőnek érezhettük magunkat néhány percre es betekintést nyerhettünk Weöres Sándor fantáziájába is, hogyan készültek mindenki által kedvelt, híresebbnél híresebb költeményei. Mindezt interaktív módon tehattük meg, amely csak fokozta a jó hangulatot es a

kíváncsiságvágyat. Személy szerint én a szó-behelyettesítési feladatot találtam legizgalmasabbnak.

Emellett még rengeteg játékos feladattal várja az érdeklődőket a kiállítás és persze nem utolsó sorban a múzeum. Jó szórakozást kívánok!

Petőfi Színház

Március 22-én témahét alkalmából ellátogattunk a veszprémi Petőfi Színházba. A kirándulás elején rögtön elmondták, hogy a színház 1908. szeptember 17-én nyílt meg, és Medgyaszay István tervei alapján épült. Az intézmény a már meglévő Korona Szálló, s Kaszinó épületéhez kapcsolódott. Stílusa szecessziós. Felújítása és korszerűsítése az 1980-as években történt meg. Színház épületét Nagy Sándor festőművész üvegfestményei díszítik.

Ezután lementünk a próbaterembe, ahol a színészek a különböző darabokat gyakorolják, valamint megtudtuk, hogy zenés darabok esetén, amikor táncolnak, van beépítve tükör is a terembe, hogy könnyebb legyen a próba. Ezen túl még az is elmondták, hogy szilveszteri előadások esetén ott tartanak fogadásokat is és egybenytják az előtérrel. Majd az épület azon része következett, ahol a ruhákat alkotják. Bementünk mind e női és férfi varrodába, ott megtudtuk, hogy minden egyes ruhadarab egyedi tervezésű és igen nehéz megcsinálni, mivel a műhely a föld alatt van és minimális mennyiségű természetes fény jut csak le. A kész ruhákat, ha már minden előadás lement az adott színből, elraktározzák, és csak akkor veszik elő, ha esetleg átalakítva vagy eredetibe egy másik műsorhoz szükséges. A patikázó műhelyben is jártunk, ahol a ruhákat szokták öregíteni vagy ütött-kopottra megcsinálni, valamint itt készítik el az aprólékos, kézimunkákat is.

Majd a raktárba mentünk, ahol mostani előadások kellékeit láttuk, mint például az Ármány és Szerelmét vagy Abigélét. Ezeket egy teherautó hozza, arról pedig kerek hordozókkal viszik el egy nagy teherliftig, ami a színpadhoz

vezet. Ott összeszerelik és minden egyes díszletet és kelléket a nekik kijelölt helyre raknak. Ennek igen fontos a szerepe, ugyanis, ha nem minden azon a helyen van, ahol annak lennie kell, az könnyen összezavarhatja a színészt. Nem találja meg a helyét, vagy esetleg egy kulcsfontosságú eszközt és megáll a darab. A színpad egyik oldalán dolgozik az ügyelő, aki figyeli, hogy melyik színész mikor lép be és szól neki, mikor kell mennie, valamint ő figyeli, mikor indulhat az előadást. A színpad alatt van a zenekari árok. A színházban a jobb és a bal oldal fordítva van, mert a színészek a közönség szemszögéből nézik az oldalak. Így a sűgő a bal oldalon helyezkedik el, amit sűgő oldalnak is neveznek.

A színészeknek többnyire külön öltözőjük van, amiben hárman férnek el. A nagyobb tánckarok csoportos öltözőt kapnak. A színészeknek öltöztetőjük van, összesen ketten vannak mindenkire, az ő feladatuk, hogy a fellépők ruhái és kellékei meglegyenek és rendben legyenek. Ők gondoskodnak arról is, hogy a fellépés után ki legyenek tisztítva a ruhák.

A színészeknek különböző próbabeosztásuk van, ezek időpontjai attól is függnek, hogy melyik színészt engedték el egy másik színházba játszani, vagy ki az, aki le van betegedve, vagy éppen hogyan haladnak egy résszel. Ez a beosztás ki van függesztve papíron az épületen belül, de van egy kódjuk is, amivel a neten is meg tudják nézni.

Mindent összevetve, számomra egy maradandó élmény volt, élveztem mindent percét, amit ott tölthettem és ezzel a csoporttársaim is így vannak. Nagyon örültünk, hogy belátásunk lehetett a színház háttérébe és megtudhattuk hogyan is működik az ottani rendszer.

Amerikai kuckó

Az Amerikai Kuckóban jó hangulatú előadáson vehettünk részt. Az első részben megtudtuk, hogy mi is az az „Amerikai Kuckó”, a második részben pedig az egyesült államokbeli felsőoktatásról hallhattunk, és arról, hogy milyen

lehetőségeink vannak nekünk, mint európai diákoknak az ottani továbbtanulásra. Mindenki számára hasznos volt, akinek megfordult már a fejében, hogy a tengerentúlon folytassa a tanulmányait, valamint azok számára is, akiknek még sok idejük van az érettségiig és még nem igazán gondoltak erre. De nem csak erről szólt a program, az utolsó részben egy tesztet töltöttünk ki az Egyesült Államokról, amiből sok új dolgot tudtunk meg.

Csermák Antal Zeneiskola

A Vetési Albert Gimnáziumból indultunk reggel 8 órakor egy kis csoporttal, tanári vezetéssel.

A Csermák Antal Zeneiskolába készültünk, intézménylátogatásra. Az út 20 percig tartott, gyalog mentünk. A zeneiskola 9-kor nyit, így – mivel előbb értünk oda – csoportismerkedést tartottunk. Mindenki bemutatkozott (név, osztály, szak), aztán 9-ig az otthonról hozott szendvicsünket fogyasztottuk. 9 órakor be tudtunk menni a zeneiskolába. Az intézmény igazgatója fogadott, majd az előadóterembe hívott minket. Ott az igazgató elkezdett mesélni a suliról. Sok érdekes információt mondott. Majd körbevezetett majdnem az egész intézményben. Említett néhány híres tanárt, akik régebben a zeneiskolában tanítottak. Ezeknek a tanároknak megmutatta a (volt) termüket. Aztán lementünk az aulába, ahol az igazgató elkérte néhány teremnek a kulcsát, hogy megnézhessük őket belülről. A termek viszonylag kicsik voltak. Ezután bementünk egy dobterembe, ahol a dobtanár mutatott nekünk pár darabot. A dobszólo után, visszamentünk az aulába, ahol megnéztük az iskola büszkeségeit, a Csermák-díjasokat. 2 tablón csodálhatjuk meg őket, 1994-től egészen 2015-ig. Ezután a zeneiskola igazgatója mondott még pár érdekes információt az iskoláról, majd megadta az ímél címét, ha bármilyen kérdésünk volna, aztán visszaindultunk a Vetésibe. Visszamentünk az osztálytermekbe, majd ott - tanári felügyelettel- elmeséltük az aznapi élményeinket. Végezetül egy filmet

vetítettek nekünk, Auer Lipótról, a híres hegedűművésze. Az ismeretterjesztő film után, mindenki hazamehetett.

Művészetek Háza

Mi a Művészetek Háza László Károly gyűjteményét tekintettük meg. Ez egy olyan kiállítás ahol a látogató a saját érzéseit, gondolatait láthatja bele a kiállított képekbe. Megérkezésünk után az előadó megismertette velünk László Károly életét és utána vezetett minket végig a kiállításon, ahol nem csak képek, hanem szobrok is voltak. A legkülönbözőbb anyagokból például beton alapra készült festményen át a kerámia szobrokig sok fajta különleges műtárgyat láthattunk. Összességében egy nagyon izgalmas és érdekes programon vehettünk részt.

Ifjúsági Ház

Tetszett, hogy az Ifjúsági Ház segítségével külföldre lehet utazni. Az is, hogy rengeteg IKSz lehetőség van. Jónak tartom, hogy a tanulók bármikor bemehetnek az Ifjúsági Házba csocsózni vagy pingpongozni

Rendőrség

2016 március 22-én lehetőségünk adódott meglátogatni A Veszprémi Rendőrkapitányságot. Egy rövid bemutató után körbevezettek minket a telepen, majd megnézhattunk két felszerelt rendőrautót. Ezekkel szoktak kimenni az adott helyre helyszínelni. Ezután bementünk az épületbe, ahol megmutatták nekünk azt a szobát, ahol a gyanúsítottakról képeket készítenek. Következő állomásunk egy hölgy irodája volt, aki ujjlenyomatokat és DNS-eket vizsgált. Kézbe vehettünk különféle műszereket és ujjlenyomatokat, a hölgy pedig megmutatta, hogy mik a legfontosabbak egy ujjlenyomat beazonosításakor. Az ujjlenyomatok után a fegyverekhez értünk, egy férfi adott kezeinkbe különféle lőfegyvereket, amik régen használva voltak és bűnügyi nyomként kerültek hozzá. Minden fegyverhez volt sztorija is, párat ezekből meg is hallgattunk. A

nap végén egy teremben fogadtak minket, ahol egy idős férfi és egy fiatal hölgy tartott előadást a ránk és családtagjainkra veszélyes helyzetekről. Nagyon jól éreztük magunkat a rendőrségen, és kaptunk pár ajándékot, figyelmeztetőt és a rendőrségről szóló jegyzetet is